

ΠΡΟΕΚΤΑΣΕΙΣ

Παράδοξα

Ερώτηση: Ποιος κυβερνάει σε αυτό τον τόπο; Απάντηση: Η κυβέρνηση. Αλλη ερώτηση: Ποιος αποφασίζει σε αυτό τον τόπο; Απάντηση: Η... αντιπολίτευση! Παράδοξο; Ενδεχομένως, αλλά πάντως αληθινό. Σε άλλον ανήκει η ευθύνη διακυβέρνησης και άλλος αποφασίζει για τους όρους άσκησης της. Άλλος βρίσκεται στο τιμόνι και άλλος υπαγορεύει πού μπορεί να στρίψει και πού όχι. Δεν πρόκειται για υπερβολές. Αυτό ακριβώς πληρώνουμε σήμερα. Οσάκις πρέπει να ληφθεί μία κρίσιμη απόφαση αντιδρά η αντιπολίτευση και η κυβέρνηση κάνει πίσω.

Όταν η κρίση χτύπησε την πόρτα της ελληνικής οικονομίας το 2008, η κυβέρνηση της ΝΔ αποφάσισε να πάρει κάποια, δειλά, μέτρα. Το ΠΑΣΟΚ ως αντιπολίτευση

ΤΟΥ ΓΙΩΡΓΟΥ
ΛΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

είπε «όχι». Σε μία κατ' ιδίαν συνάντησή τους την άνοιξη του 2009 ο Κώστας Καραμανλής ζήτησε από τον Γιώργο Παπανδρέου να βάλει πλά-

τη τουλάχιστον στην επίλυση του Ασφαλιστικού. «Σε συμφέρει γιατί μια μέρα θα έρθεις στην καρέκλα που κάθομαι». Η απάντηση ήταν: «Εμείς έχουμε το πρόγραμμά μας, κάνε εκλογές να το εφαρμόσουμε». Η κυβέρνηση έμεινε αδρανής λόγω πολιτικού κόστους.

Σήμερα που η κρίση θρονιάστηκε στο κεντρικό σαλόνι της οικονομίας, η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ πλέον ζητεί από τη ΝΔ να συνδράμει στις αναγκαίες αλλαγές. Για ευνόητους λόγους, η απάντηση δεν είναι απορριπτική για όλα. Αλλά σε γενικές γραμμές η στάση της αξιωματικής αντιπολίτευσης είναι αρνητική. Και πάντως κλείνει το μάτι σε όσους δεν θέλουν να αλλάξει τίποτε. Ο Γιώργος Παπανδρέου ζητάει επιμόνως – και κατ' ιδίαν – από τον Αντώνη Σαμαρά να βοηθήσει στις μεταρρυθμίσεις και η υστερόβουλη απάντηση είναι: «Έχω το πρόγραμμά μου και θέλω εκλογές». Δώρο στις δυνάμεις της αδράνειας.

Η εναλλαγή των δύο κομμάτων εξουσίας σε αυτούς τους καταστροφικούς ρόλους δημιούργησε τις προϋποθέσεις της οικονομικής κατάρρευσης. Όταν η κυβέρνηση δεν τολμάει να καταφύγει σε «αντιλαϊκά» μέτρα και τον τελευταίο λόγο έχει η – αξιωματική – αντιπολίτευση, η χώρα είναι σαν όχημα με δύο οδηγούς. Όταν η κυβέρνηση πάει να γκαζώσει, η αντιπολίτευση πατάει φρένο. Το κόμμα που κυβερνά θέλει, αλλά το κόμμα που θέλει να κυβερνήσει δεν το επιτρέπει. Και τελικά τα πράγματα ανακυκλώνονται, όπως έλεγε αμερικανός δημοσιογράφος Πάτρικ Ο' Ρουρκ: «Κάθε κόμμα ισχυρίζεται ότι η κυβέρνηση είναι ανίκανη και εκλέγεται για να το αποδείξει».